

Nedělník Adama B. Bartoše (106) Co musí udělat pronárodní vláda jako první?

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-106-co-musi-udelat-pronarodni-vlada-jako-prvni

17. 10. 2022

Přeji vám úspěšný start nového týdne. Pokusím se navázat, kde jsem minule skončil. Tehdy jsem psal o tom, že nám hrozí válka a že ještě více než plyn a elektřinu potřebujeme mír. Když bude mír, vyřešíme jak plyn, tak elektřinu. Ale když budeme zataženi do války, dopadneme jako Ukrajinci.

Ve skutečnosti je to ale ještě horší. Ve skutečnosti už ve válce jsme. A to ne proto, že o tom už od jara mluví Péťa Hňup, ale prostě proto, že jsme v NATO.

Předpokládám, že my na alternativě jsme si už všimli, že v konfliktu na Ukrajině došlo k jistému posunu. Že je to zástupná (tedy proxy) válka USA s Ruskem, bylo jasné od začátku. Jenže když v konfliktu bojovali jen Ukrajinci, nebylo to tak do očí bijící. Byli sice vyzbrojeni a vycvičeni od NATO z minulých let a země NATO také na tajňačku

dovážely další a další zbraně i po 24. únoru, ale pořád to ještě byla ukrajinská armáda, která bojovala – a prohrávala. A nad konfliktem se dalo mávnout rukou, že jde o spor dvou zemí, do kterého nám nic není.

Rusko – i přes důrazné ohrazování se, že prokáže-li se přítomnost vojáků NATO na ukrajinském území, nebude váhat s jednoznačnou odpovědí – nic zásadního nepodniklo. A tak NATO pokračovalo ve vyzbrojování a po pár měsících vidíme, že se západní země ani netají tím, že na Ukrajině operují jejich vojáci a velitelé. Dokonce se dovážejí zbraňové systémy, které dříve USA (NATO) nemělo odvahu Ukrajině dodávat. Konflikt přerostl v otevřenou válku mezi Ruskem a NATO (USA), kdy dochází i k teroristickým útokům nejen na Ruskem připojených územích, ale i v samotném Rusku (například atentát na Dugina). Poslední týdny začíná i Rusko přitvrzovat a celá situace může kdykoli eskalovat.

Válka tak velice rychle může přejít do nějaké nové fáze a zdaleka to nemusí znamenat jen to, že ruská raketa dopadne na autosalon Škoda v Záporoží. Bude-li NATO pokračovat v boji proti Rusku, je naše země v permanentním ohrožení. Tím spíše, že jsme na seznamu Rusku nepřátelských zemí nebo že podporujeme terorismus (ministryně obrany jásá nad teroristickými útoky, v ČR cvičíme teroristy, kteří pak v Rusku operují apod.) Tím spíše, že ministryně obrany se chová jako naprostá blbka a ukazuje prezidentovi jaderné velmoci prostředník. Tím spíše, že se chystáme za 80 miliard nakoupit americké stíhačky, které více než stíhačky jsou spíše bombardéry schopné nést americké jaderné hlavice (o finanční stránce věci, kdy jsme mohli mít zadarmo Gripeny, na které už jsme zvyklí, ani nemluvě). Poslední zmiňovaný příklad (s F-35) ukazuje pravou podstatu NATO – nebudou to nejspíše Američané, co by na Rusko zaútočili jadernými zbraněmi, ale použijí k tomu své „vazalské“ státy, nějakou členskou zemi NATO s naivní a vlezdoprdelkovskou vládou, která vezme svěřené americké jaderné zbraně, připevní je na od Američanů nakoupené americké stíhačky a

bude plnit roli poslušného idiota. Paní Afroameričanová by do toho určitě s chutí šla. Jenže tak daleko to zajít ani nemusí, abychom byli pro Rusko potenciálním regulérním cílem – jsme jím už nyní. Už jen to, že tu americké stroje schopné nést taktické jaderné pumy mít budeme, mění naši situaci. Ale k horšímu – nebudeme s nimi bezpečnější, ale přesně naopak...

Být v NATO zkrátka není v českém národním zájmu, protože je to v tuto chvíli a v této situaci (kdy NATO usiluje o válku s Ruskem) naopak enormní riziko, které ale není ničím vyvážené, ničím kompenzované. Pomůžeme NATO (Spojeným státům) útočit na Rusko – ale co z toho? Za jakou cenu? Za cenu toho, že to pak odskáčeme? Znovu opakuji, že NATO nijak negarantuje naši ochranu a bezpečnost (článek 5 je natolik vágní, že věřit tomu může snad jen nějaká hloupá ministryně), takže my neseme všechna rizika a náklady a v případě ruské odvety nám nikdo na pomoc nepřijde. O tom, že nás Západ vždy nechal na holičkách, jsem tady už psal také několikrát.

Případná vláda národní záchrany by tak jako první věc měla udělat to, že Českou republiku z NATO vyvede. Ačkoli se to zdá jako z říše sci-fi, je to ve skutečnosti jednodušší, než bychom si mysleli. Je to dokonce jednodušší, než vystoupit z EU – tam se jednání vlečou roky (viděli jsme na příkladu Velké Británie), kdežto vystoupit z NATO se dá pouhým oznámením (pakliže uplynulo dvacet let od vstupu země do Aliance, což v našem případě uplynulo). A protože o vstupu do NATO rozhodla vláda a nikoho se neptala (nebylo k této otázce uspořádáno referendum), dalo by se i vystoupení z NATO učinit takto jednoduše. Vládním rozhodnutím. Alespoň já bych to tak – být v pozici premiéra – udělal. Nebyli-li bychom v NATO, nebyli bychom jediní, v Evropě je takovou neutrální zemí například nám důvěrně známé Rakousko (samozřejmě Švýcarsko, pak Malta a Irsko). Neutralita by nám slušela (tím spíše, že jsme země, která nepatří ani na Východ, ani na Západ, ale je přesně ve středu Evropy) a hlavně – byli bychom z nejhoršího venku. Vystoupením z NATO bychom

deklarovali, že nechceme být v tomto útočném paktu (NATO tvrdí, že je obrannou aliancí, ale opak je pravdou) a že nemáme zájem bojovat proti Rusku. Tím by ani Rusko nemělo potřebu cílit na nás své rakety. Bezprostřední ohrožení naší země, kterému jsme nyní vystaveni, by tak zmizelo.

Dlouhodobě opakuji, že když se chce, jde všechno. Když je politická vůle, dá se udělat v podstatě cokoli. Nic není nemožné. Chce to jen mít vládu, která nebude ze Západu připosraná a nebude mu bezmezně sloužit. Ve své podstatě je tak všechno jen o tom, jak takovou vládu zajistit. To je na tom to nejtěžší, protože veškeré mechanismy, které u nás byly po roce '89 nastaveny, jsou uzpůsobeny právě k tomu, aby vzniku takové pronárodní vlády bránily. K tomu slouží média, soudy, neziskovky, volební průzkumy, tajné služby a tisíc a jedna věc, na kterou si vzpomenete, které ve svém součtu znamenají, že máme klapky na očích a ve volbách si vždy zvolíme zaprodané politiky a ani nám to nepřijde divné. Prolomit moc všech těchto demo-liberálních nástrojů propagandy, výchovy a volebních podvodů je přesně to, co se nám dlouhodobě nedaří a co je skoro nemožné.

Někdo by teď mohl namítnout, že si protirečím, protože jsem před časem několikrát psal o tom, že jsme jen kolonie Západu, které není dovoleno se ze svého údělu vymanit apod. Takže i kdyby se nám podařilo vyměnit vládu a rozhodnout o jiném směřování naší země, nejspíše by Američané opět zmobilizovali naše státní zástupce a naše tajné služby, aby zinscenovaly pád takové vlády a návrat ke „starým pořádkům“. To nepopírám – nikdo neříká, že by Západ jen přihlížel tomu, jak se jeho slouha snaží osamostatnit. Takový premiér by byl pod velkým tlakem a netvrdím, že by to měl jednoduché. Říkám ale, že ve chvíli, kdy bychom se rozhodli k takové změně, nebyla by neproveditelná. Ve skutečnosti bychom zjistili, že některé procesy, o kterých jsme si mysleli, že jsou nemožné, mají kupodivu jasná řešení.

Jediné, co nás jako národ vlastně drží v tomto otrockém postavení, je naše nevědomost a neochota s tím něco dělat. A pak samozřejmě rigidnost systému, který je tak nastaven, že se do něj nemůže dostat nikdo, kdo by ho chtěl změnit. Čili podvod zvaný volby a vše to, co jim předchází a co je jejich důsledkem. Západ nás nedrží pod zámek, naši premiéři nepodepisují žádný tajný kancléřský vázací akt (jako v Německu). To, že poslušně plníme vůli Západu, je dané pouze tím, že systém u nás dobře jede, je dobře promazaný, zaběhnutý a sám sebe neustále vylepšuje. Nechceme z tohoto domácího vězení odejít, protože nás bachaři přesvědčili, že je nám v něm vlastně dobře a že alternativa neexistuje. Nic víc není třeba. Je to jako rozdíl mezi cenzurou a autocenzurou. Jsme to my sami, kdo vše činí dobrovolně a přechoťně, takže naše poslušnost nemusí být vynucována žádným násilím. A stačí to. A funguje to.

Před časem jsem si posteskl, že volby jsou k ničemu a demonstrace také k ničemu nevedou, tím spíše, když je vede Pat a Mat, který na nich jen vybírají peníze na své účty a o ně se pak hádají. Ale nezapomeňme, že systém se může nečekaně zhroutit (i bez našeho přičinění) jako domek z karet ve chvíli, kdy dojde k nepokojům, sociálním bouřím, kdy bude nedostatek energií či potravin, kdy bude extrémně velká nezaměstnanost apod. Ostatně, před něčím takovým varoval i ministr spravedlnosti Blažek, vzpomínáte? Připadá nám, že z tohoto marasmu není cesty ven, ale bude-li vláda i nadále vládnout tak špatně, zpupně a proti lidu, jak to činí, pak se může podařit to, co se nepodařilo po dlouhých 33 let. Celý ten dobře promazaný stroj zvaný systém se může zadřít a pak se před námi rýsují netušené obzory. I proto jsme psal o té potřebě vystoupit z NATO, protože v takové chvíli, kdy by se systém zadřel, režim padl a přišla nová pronárodní vláda, musí zároveň nastolit i nový režim. A v novém režimu už nesmíme být členy NATO...

vše dobré přeje

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

Další příspěvek